

[Stæhr Johansen.]

vil bare nævne det, fordi jeg mener, det ikke er en opgave, som statsbanerne skal løse alene, men en opgave, som må løses i samarbejde med kommunerne, hvor man udtrykkeligt — det kan man f. eks. se i Bent Christensen-udvalgets betænkning om, hvordan man skal udbygge de kollektive trafikmidler i Storkøbenhavn — råder over en ekspertise, der på dette område står fuldt på højde med statsbanernes embedsmænd. Jeg håber, at ministeren vil se positivt på dette spørgsmål, da et samarbejde mellem statsbanerne og det storkøbenhavnske byområde har stor betydning og må være en ganske naturlig konsekvens af trafikken i området.

Til slut vil jeg fastslå, at mit parti med stor interesse følger hele trafikplanlægningen i Danmark, idet jeg gerne vil understrege, at vi mener, at forbindelsen over Store-Bælt må have en førsteprioritet. Men vi er tilhængere af en prioritering, også på grund af at man rent planmæssigt, jeg tænker her på udbygningen af Amager f. eks., må have en løsning på, hvorledes vejføringen skal være, for at man kan komme videre.

Ministeren siger i sin tale, at han til efteråret vil fremsætte lovforslag såvel om lufthavn på Saltholm som om forbindelse mellem København og Malmö, og hertil kommer vel også spørgsmålet om HH-linjen og spørgsmålet om Store-Bælt, og hvis man danner et nyt trafikselskab i Storkøbenhavn, kan det også komme til at spille ind. Jeg vil gerne udtrykke mit partis betænkning ud fra finansielle grunde ved, at man fremsætter så mange lovforslag på én gang. Jeg er enig i, at vi skal have en prioritering, men jeg mener, at finansielt kan man ikke magte alt på én gang, det kan man ikke bære. Derfor vil vi fra vores side sige, at vi ønsker, at problemerne skal løses ét ad gangen.

Nu ved jeg ikke, hvad der kommer ud af denne debat, men hvis jeg lige med formandens tilladelse må nævne det, mener jeg, vi må se at finde vores ben her i folketinget. Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt frem-

sætte et forslag til dagsordenen, men jeg vil dog gerne nævne, at for at denne debat kan få et resultat, kunne jeg tænke mig på baggrund af mit partis stilling at foreslå en dagsorden, hvor folketinget fastslår, at en fast Store-Bæltsforbindelse må have førsteprioritet i de kommende trafikinvesteringer, og vi vil henstille til ministeren så hurtigt som muligt at fremsætte forslag til en anlægslov for Storebæltsforbindelsen.

Guldborg: Jeg vil først i direkte fortsættelse af, hvad den konservative ordfører, hr. Stæhr Johansen, her har sagt til sidst i sin tale, sige, at det forekommer også mig, at formålet med denne forespørgselsdebat — vistnok for alle, der har bedt om den — var, at man nu måtte nå frem til et tidspunkt, hvor der måtte ske en afklaring, en afklaring, som vil ligge i naturlig fortsættelse af, hvad der skete i sidste samling, men også i nogle år forud. Der er sagt meget, og der er skrevet meget, der er lavet mange redegørelser, og der er taget mange standpunkter i disse sager om prioriteringen; det er næsten ikke muligt, tror jeg, at komme med ret mange nye argumenter — hverken på det ene eller det andet område, men det er jo en kendsgerning, at den foregående samling sluttede på dette område med et tilsagn fra den daværende regering om, at nu skulle der foretages en prioritering, og med et løfte om at fremlægge den nødvendige lovgivning til sådanne vedtagelser ved denne samplings begyndelse. Jeg har ikke på noget tidspunkt bebrejdet den nuværende regering, at det ikke blev ved samlingens begyndelse; der måtte naturligvis være en rimelig tid til, at den nuværende regering fandt frem til sin mening om tingene. Derimod synes jeg, at tidspunktet for at bebrejde regeringen det, hvis man går uden om at løse denne opgave, må være kommet nu, hvis det viser sig, at denne debat blot er en gentagelse. Vi kan have en af den slags om året, hvor vi udtrykker vores mening og sympatier for det ene og det andet og konstaterer på forskellig måde flertallet og dele af det i den ene eller